

KURPIE a norma językowa

O J C Z Y S T Y – D O D A J
D O U L U B I O N Y C H

Jak to z tymi KURPIAMI jest? Jedziemy w Kurpie, do Kurpi czy na Kurpie?

A pamiątki przywozimy z Kurpi czy z Kurpiów? Rzeczownik KURPIE – jako nazwa geograficzna – ma poprawne obie formy dopełniacza: te Kurpie – tych Kurpiów lub tych Kurpi, np. pamiątka z Kurpiów albo pamiątka z Kurpi, wiele pięknych zakątków Kurpiów albo wiele pięknych zakątków Kurpi, nie znaleźliśmy Kurpiów albo nie znaleźliśmy Kurpi. Jeśli jednak jedziemy odwiedzić ten region, to nie mamy wyboru: poprawnie tylko: jedziemy na Kurpie i będziemy spędzać urlop na Kurpiach (nie „w Kurpiach”). Zamiast nazwy Kurpie możemy użyć nieco dłuższej: Kurpiowszczyzna (utworzonej analogicznie do nazw takich jak Lubelszczyzna czy Sandomierszczyzna, z tą różnicą, że nie od nazwy miasta, tylko od nazwy całego regionu) albo jeszcze dłuższej, dwuwyrazowej: ziemia kurpiowska (to połączenie zapiszemy małymi literami, tak samo jak ziemia łowicka czy ziemia chełmińska, bo nie są to nazwy własne, tylko określenia).